

SUPER SEMNUL

Să ne rugăm. Tată Ceresc, noi suntem recunoscători Ție, în seara aceasta, că Tu încă ești marele EU SUNT, nu „Eu am fost” sau „voi fi.” Tu ești timpul prezent, Dumnezeu nostru. Și Tu ești același ieri, azi, și în veci, neschimbatul Dumnezeu. Noi îți mulțumim Ție pentru că noi avem acest privilegiu să cunoaștem aceasta, care a fost descoperit nouă prin Duhul Sfânt. Si El ne-a sigilat pe noi în Împărăția lui Dumnezeu, cu El, prin Însemnul pe care ni l-a lăsat El. Noi suntem așa de recunoscători pentru Acesta. Binecuvântă-ne, în seara aceasta, așa cum Te așteptăm. În Numele lui Isus ne rugăm. Amin. (Vă puteți așa.)

² Eu trebuie, să așez câteva din aceste batiste aici la o parte, numai...Noi o să ne rugăm pentru bolnavi, pentru restul serilor, cu voia Domnului. Noi o să o facem. Oricum, eu i-am spus lui Billy că el a întârziat puțin, în seara aceasta, și nu a ajuns să distribuie cărțile de ordine pentru rugăciune, însă totuși ne gândeam că am putea s-o facem în timp ce voi face poate o chemare la altar, sau ceva, noi am putea face aceasta.

³ Acum fiecare se simte bine? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Asta-i minunat. Eu sunt eu sunt desigur bucuros să aud aceasta.

⁴ Acum, eu cred că a fost anunțat că dejunul Oamenilor De Afaceri este dimineață. Eu cred că ei, aceasta era, ca ei să anunțe timpul, și așa mai departe. Acum hai să fim pregătiți pentru orice ar vrea Domnul ca noi să facem. Noi ne dăm seama că aceasta este seara în care orice se poate întâmpla, astfel noi vrem să fim pregătiți pentru aceasta, și repede să intrăm în Mesaj. Așa că, mâine noi avem o zi cu adevărat încărcată.

⁵ Și Duminică, ca dimineața de Duminică, eu cred că am să vorbesc aici după școala Duminicală, Duminică dimineața; și Duminică seara. Astfel, voi sunteți invitați la toate aceste adunări. Dacă, desigur, dacă voi aveți un loc de datorie pe undeva, iar voi trebuie să fiți acolo, ei bine, noi nu am vrea ca voi să pierdeți aceea.

⁶ Eu am o căsătorie, cândva, sau mâine sau ziua următoare. Duminică dimineața, da, eu trebuie să cunun un cuplu din Tabernacolul meu. Și astfel noi așteptăm de asemenea să vedem și aceasta.

⁷ Și acum rugați-vă pentru noi până noi ne străduim să citim ceva din Cuvântul lui Dumnezeu chiar acum, și să intrăm drept în Mesaj, repede. Ei au vrut ca eu să vin devreme din cauza mulțimii care stă în picioare. Și astfel noi vom citi din Isaia, capitolul al 7-lea. Eu vreau să citesc, începând cu versetul al 10-lea.

DOMNUL a vorbit din nou lui Ahaz zicând,

Cere un semn de la DOMNUL Dumnezeuul tău; cere-l fie în locurile de jos, fie în locurile de sus.

Și Ahaz a răspuns, Nu vreau să cer nimic, ca să nu ispitesc pe DOMNUL.

Și el a zis, Ascultați voi...O casă a lui David; Nu vă ajunge oare să obosiți răbdarea oamenilor, de mai obosiți voi și pe a Dumnezeului meu?

De aceea DOMNUL însuși vă va da un semn; Iată fecioara va rămînea nea însărcinată, va naște an fiu, și- i va pune numele Emanuel.

8 Dacă eu aș numi aceasta pentru un subiect, în seara aceasta, asupra căruia să vorbesc pentru câteva momente, asupra câtorva notițe pe care le-am scris în după-amiaza aceasta aici, mi-ar plăcea să vorbesc despre, să iau subiectul despre, *Super Semnul*.

9 Știți, aceasta este o super zi, fiecare lucru este super. Și noi știm că fulgerul bifurcat pe cer într-o noapte noroasă, cu certitudine ne declară nouă că poate exista lumina în întuneric. Noi suntem conștienți de aceasta.

10 Dumnezeu a cunoscut sfârșitul de la început, de aceea El a putut planifica fiecare lucru, ca acesta să lucreze numai spre slava Sa. Și aceasta ne dă nouă curaj, să știm că indiferent ce vine sau merge, Dumnezeu face totul, ceasul ticăie exact la timp.

11 Uneori devenim nerăbdători, indispuși. Devenim nechibzuiți. Ne gândim, „Oh, noi trebuie să facem *asta*, ori să facem *pe cealaltă*.”

12 Dar, amintiți-vă, ceasul lui Dumnezeu va fi întocmai și exact la timp. Toate aceste lucruri trebuie să fie așa. Acestea trebuie toate să fie făcute în acord cu marea Lui cunoștință, știința Lui mai dinainte, că prin cunoștința mai dinainte a putut El să predestineze; nu prin dorința Lui, ci prin cunoștința Lui. Dumnezeu nu predestinează prin dorința Lui. El nu voiește ca vreunul să piară, însă prin știința Lui mai dinainte El știa cine o să accepte aceasta și cine nu. De aceea El poate face fiecare lucru să lucreze în conformitate cu marele Lui ceas al timpului care ticăie, că El a putut să prezică sfârșitul de la început. Și, de aceea, El a știut că noi vom trăi în această zi. El știa că aceasta va fi ziua noastră. El avea planuri pentru această zi. El avusese planuri pentru fiecare zi. Și niciodată nu a dat greș vreunul dintre planurile Lui. El este întotdeauna la timp.

13 Și aceasta este ceea ce noi numim o super epocă. Fiecare lucru pe care îl vedeți în zilele de azi trebuie să fie un „super,” ori acesta nu va reuși, dacă nu aveți ceva super, deoarece aceasta este o epocă super. Ei avuseseră epoca lor, și ei au avut, acum ei au epoca super, tot ce vedem noi.

14 Voi nu mai puteți merge jos la magazinul din colț, și să găsiți un calup mare de brânză stând acolo așa cum se obișnuia. Și—și în felul cum

obișnuiau să fie, vechile magazine din colț, dacă ați avut chiar alimentele odată așa de bune, fiecare vrea să meargă la unul clasic, un market cu aer condiționat, numit super market. Ei trebuie să meargă acolo chiar dacă plătesc mai mult pentru alimentele lor. Ei trebuie să meargă la super market. Așa este. Deoarece aceasta este un super. Vedeti? Fiecare vrea ceva super.

15 Și, astăzi, nu poți să iei un automobil obișnuit. Vechiul model-T o să fie călcat, afară pe stradă acum. Ei au un super automobil. Ford trebuie să le facă super. Chevrolet trebuie să le facă super. Ceilalți, așteaptă să stea în întrecere, ci trebuie să le facă super. Fiecare lucru este ceva super, super, super.

16 După un timp, noi am venit la epoca aerului. Acum ei aveau avionul cu elice. Apoi, primul lucru voi știți, ei au venit înainte cu un jet și acum ei au un super jet. Vedeti, acesta trebuie să fie ceva super. Dacă nu, acesta nu este—acesta nu este în timp. Fiecare lucru în această epocă trebuie să fie super.

17 Noi obișnuiam să avem vechile șosele pe care obișnuiam să călătorim, acum aveți super șosele. Trebuie să aibă patru sau cinci benzi mergând într-un sens, și patru sau cinci benzi venind din sens opus, sau ajungi să treacă peste tine. Vedeti? Voi trebuie să aveți aceasta, fiindcă aceasta este epoca super, super timpul. Fiecare lucru este în super.

18 Noi ne gândim chiar că noi avem super oameni, sau unii oameni cred că ei sunt super, și ei încearcă să acționeze în felul acesta, oricum. Rasa super, o rasă voind să o domine pe cealaltă.

19 Super biserici, super denomițiuni, fiecare lucru vine la super. „Dacă aceasta nu este super, ei bine, aceasta nu este așa.”

20 Eu cred căci chiar femeile își iau super îmbrăcăminte, epoca modernă. Pantofii de modă veche, aveau ceva piele în ei, îi cumpărai cam cu trei dolari perechea, cel mai bun fel, aveau mai multă piele în ei decât o duzină de perechi din ziua de azi, pentru care plătești douăzeci și cinci de dolari. Dar aceasta trebuie să fie de tipul super, știți, tocurele cam așa, și fără bombeu, însă acestea sunt super. Vedeti voi, acesta este lucrul. Aproape că trebuie să fiți într-o super curbă ca să pășiți în ea, vedeti. Așa este. Totul a devenit trăznit, pentru mine, vedeti. Dar aceasta este o—aceasta este o super epocă. Este un timp super.

21 Toate aceste semne sunt—sunt marcarea unui întuneric spiritual. Toate aceste lucruri pe care le vedem întâmplându-se în aceste super, super, super, dacă măcar știm! Noi suntem într-o grabă, noi trebuie să ajungem acolo, și ce facem noi când ajungem acolo? Obișnuți să luăm, să mergem pe jos de la lucru acasă, copiii obișnuiau să meargă pe jos la școală, și acum ei au un autobuz să vină la ușă să-i ia și să-i escorteze în școală și afară din școală, și apoi să plătească o jumătate de milion de dolari pentru o sală de recreație, ca să le dea ceva exerciții, sau ei mor. Păi, ei obișnuiau o aibă mergând pe jos la școală. Super epocă! Acum nu

este aceasta adevărat? Chiar bisericile trebuie să albă, de nu au destulă activitate între ei, ci trebuie să aibe o-o-o sală unde ei pot toți să se joace și să sară în sus și-n jos. Obișnuia să fie Duhul care-i făcea să facă aceasta, dar acum ei trebuie să obțină acolo un fel de super timp. Vedeți, totul conducând la un întuneric spiritual, o măreață zi în care trăim noi.

22 Voi știți, poporul Lui, poporul lui Dumnezeu din Biblie, a fost întotdeauna avertizat, de Dumnezeu, ca să privească la semnele timpului. Isus, când El era pe pământ, El le-a spus Fariseilor din ziua Lui, El le-a zis, „Voi Farisei orbi.” A zis, „Voi ieșiți afară seara și vă uitați și vedeți că cerul este senin și roșu,” a zis,

„Măine, veți zice, va fi o zi senină.” Și El a zis, „Apoi voi ieșiți și ei coboară, arătând mânioși, atunci, Măine va fi vreme rea.” El a zis, „Voi puteți deosebi fața cerului, dar semnul timpului nu-l puteți deosebi.” A mai zis, „Dacă m-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut ziua mea. Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise,” El a zis, „voi m-ați fi cunoscut pe Mine, deoarece Moise a scris despre Mine.”

23 De altfel, după cum spuneam, ei ar fi trebuit să știe că Scriptura care trebuia să se împlinească în acea zi era împlinită, și ei nu știau aceasta. Ei își aveau ochii lor—atât de așezați pe tradițiile lor, și alte lucruri, până când ei nu au putut să vadă Scriptura actuală desfășurându-se înaintea lor.

24 Eu aș asemăna această epocă cu aceea. Căci chiar între oamenii buni, uneori, ei omit să vadă aceasta. Ei doar pleacă, și, cinstit, eu—eu... Aceasta m-ar descuraja pe mine dacă eu nu știam că Isus a spus ceea ce a spus El despre aceasta, că, „Nici un om nu poate veni afară doar dacă Tatăl Meu îl atrage, și toți pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni.” Ei niciodată nu vor fi în stare să vadă Aceasta. El a spus, „Bine a vorbit Isaia despre voi, zicând,

„Aveți ochi și nu vedeți, aveți urechi și nu auziți.” Aceasta este o priveliște dureroasă, dar acesta este felul în care erau ei.

25 Și acum noi aflăm cam același lucru existând astăzi, când noi știm că trăim în ceasul când întunericul dens va acoperi pământul și oamenii. Și noi aflăm, că toate aceste realizări moderne, de super epocă, și așa mai departe, în care trăim noi, este doar semnul de mare întuneric în domeniul spiritual. Noi suntem în epoca bisericii Laodicea, unde ei sunt doar căldicei. Ei pot să meargă la biserică, și oamenii se duc, și—și se pare că au râvnă să meargă la biserică; dar ca să știe ceva despre Duhul, timpul în care ei trăiesc, unii dintre ei sunt cât se poate de orbi privind acele lucruri. Indiferent ce va face Dumnezeu, și cât de bine va fi aceasta dovedit prin Cuvântul Său, totuși ei nu pot vedea aceasta. Eu mă întreb dacă aceasta nu este întocmai ce a spus El, „Noi avem ochi, dar nu putem vedea.” Se cuvine ca noi să ne uităm în jur și să vedem că toate aceste lucruri care se întâmplă sunt semne că sfârșitul este aproape, deoarece acestea sunt lucrurile care au fost prevăzute să fie la acest timp.

26 Eu vreau ca voi să observați continuitatea neschimbată a Cuvântului lui Dumnezeu și a lucrărilor Lui. Vedeți, El niciodată nu-și schimbă programul Său. El niciodată nu-și schimbă căile Sale. Întocmai atât de perfect, Scriptura este într-o continuitate perfectă. Fiecare lucru pe care-l face Dumnezeu este în continuitate cu ceea ce a făcut El. Vedeți? Și ce a făcut El întâi, aceea este, ce va face El a doua oară în același fel.

27 Și numai ca să vă dovedesc aceasta vouă, El a făcut legi pe pământ. Și El întotdeauna a dat poporului Său un semn înainte ca evenimentul să se întâmple. Acum El întotdeauna a făcut-o. Și El întotdeauna va face aceasta, pentru că El este neschimbatul Dumnezeu. „Eu sunt Dumnezeu,” a zis El, „Eu nu mă schimb.” Felul în care El își așează programul Său la început, în felul acesta este în fiecare epocă. El niciodată nu schimbă aceasta.

28 Când El a pus lumea să se învârtă pe baza a douăzeci și patru de ore; noi am putea avea timpurile de economisire prin lumina-zilei, și tot felul de timpuri, dar aceasta niciodată nu schimbă învârtirea lumii. Ea face cercul ei complet în fiecare douăzeci și patru de ore, se întoarce roata. Niciodată nu schimbă anotimpurile, Dumnezeu are primăvară, vară, iarnă, exact cum era întotdeauna. Acesta este felul în care El a făcut aceasta întâi, acesta este felul în care El face aceasta de fiecare dată. Continuitatea legilor Lui, și a Cuvântului Său, și a lucrărilor Sale, cum toate acestea se armonizează perfect împreună!

29 De aceea, dacă am putea să ne uităm ce era, noi putem ști ce este și ce va fi. Vă puteți baza gândurile voastre pe aceasta, că Scriptura zice, „El este același ieri, azi, și în veci.”

30 Noi observăm înainte ca primăvara să vină. Priviți unele din legile Lui. „Când vedeți pomii mugurind,” El a zis, „voi știți că vara este aproape.” Primăvara este un semn de introducere a venirii verii. Aceasta este o lege. Aceasta întotdeauna se întâmplă astfel. Voi nu aveți vara, și apoi cam în timpul când acesta devine iarnă atunci apar frunzele. Nu, ci aveți mai întâi frunzele, deoarece aceasta este o introducere a legilor Lui de natură, că primăvara vine. Aceasta niciodată nu dă greș. Când vedeți că pomii încep să devină fragezi, în jurul scoarței, și mugurii mici încep să se umfle, voi știți că acesta este un semn că timpul primăverii este aici, va sosi.

31 Când vedeți toamna anului înainte să avem îngheț sau altceva, când frunzele cad din copaci, voi ziceți, „Ei bine, toamna este aproape,” Cum de știți? Pentru că frunzele cad. Natura se pregătește pentru aceasta. Fiecare an este la fel.

32 El de asemenea ne dă nouă un semn în schimbarea vremii. Voi puteți să ieșiți afară și să priviți, așa cum a spus El, „Voi vedeți cerul roșu și coborât, mâine va fi vreme rea.” Și El niciodată nu schimbă aceasta. El întotdeauna ne avertizează. Voi puteți lua, simți cum aerul începe să

devină umed, cu mult timp înainte de furtună, și priviți natura toată joacă înăuntru cu aceasta. Acesta este un semn.

33 Așa cum adeseori am spus, „Dacă nu ar fi existat Biblia, eu aș fi știut că există Dumnezeu, doar prin a privi felul cum lucrează natura.” Acestea sunt legile Lui, ele sunt toate în continuitate unele cu altele. Cuvântul Lui este în continuitate; Acesta nu poate da greș. Semnele Lui sunt în continuitate cu timpul. Semnele sunt chiar cu Biblia. Semnele sunt chiar în lună. Semnele sunt chiar pe cer. Semnele sunt chiar pe pământ. Semnele sunt chiar în biserică. Și noi ne putem uita în jur în biserică, astăzi, și vedem că semnul este tocmai potrivit pentru El ca să vină.

34 De exemplu, cum lucrează acesta asupra naturii. Eu am fost sus în pădurile din nord, unde am fost să vânez, înainte ca noi să avem un—un interval de frig; micuțele rațe pleacă din Louisiana, se duc acolo sus și își fac cuiburile, și își clocesc acolo micuții lor. Numai să vină prima mică briză rece acolo jos de pe vârful aceluși deal când zăpada pune căciula pe munți, și acele rațe mici se ridică de acolo, și niciodată nu au fost în afara aceluși lac, și ele vin direct înapoi la Louisiana atât de repede cât pot. Aceasta este o natură, vedeți, legile naturii. Ele fac aceasta în fiecare an. Apoi lăsați ca, primul lucru voi știți, aici jos în Louisiana soarele cald începe să se reverse, aici jos în Louisiana, priviți-le pe ele cum se strâng toate împreună, mișună iarăși, și o iau iarăși drept înapoi în munți.

35 Priviți găștele aici în Texas, unde se duc multe din ele. Eu am văzut timpul când noi a trebuit să oprim mașina, pe drum. Ele nu se sinchisesc de nimeni. Ele se gândesc doar la plecare. Ele au o trezire în desfășurare. Toate împreună fiind, voi nu ați auzit niciodată o astfel de gălgăie. Acestea sunt mai rele decât Penticostalii, când se adună împreună. Vedeți? Ce este aceasta? Acestea sunt legile naturii. Vedeți, ele, se strâng laolaltă în fiecare an, apoi se grupează, și își iau zborul. Când rațele acelea pleacă, și găștele părăsesc Texasul, vara este pe drum. Asta-i adevărat.

36 Și când ele părăsesc Columbia Britanică de nord, iarna este pe drum; auzim acele găște mergând deasupra, strigând în felul lor, ducându-se spre sud. Eu pot asculta la ele și să plâng, pentru că îl văd pe Dumnezeu ghidându-le pe ele. Ce le ghidează pe ele prin aerul fără drum, când ea nu este altceva decât un animal necuvântător? Ce anume o ghidează? Cum eu îl aud cum merge în jos, strigând, acel conducător, luându-și cumva drumul lui; poate el niciodată nu și-a avântat drumul lui la Louisiana înainte, dar el ajunge acolo. Nu vă îngrijați. El are ceva în el care-i spune încotro să meargă. El își ia zborul lui. El conduce cârdul. Toată mulțimea lor vine. Ele poate niciodată nu au fost aici înainte.

Dar el știe exact unde câmpul de orez își are orezul, pentru că el are ceva care îl conduce. Aceasta este o natură.

37 Apoi primăvara, când este plăcut și cald aici jos în timpul iernii, el va

merge iarăși drept înapoi. De ce? Aceasta este natura înfățișându-se pe ea însăși. Acestea sunt legile lui Dumnezeu.

38 Semnele Lui merg întotdeauna înaintea evenimentelor Lui, întocmai cum face aceasta. Când vedeți găștele plecând, și vedeți bobocii înmugurind, și vedeți frunzele căzând jos, vedeți, aceasta este continuitatea naturii amestecându-se înăuntru. Legea naturii lui Dumnezeu se amestecă înăuntru, și El premerge evenimentele Lui. Aceasta întotdeauna a fost, niciodată nu a dat greș, și niciodată nu va da greș.

39 Dacă noi urmăm doar continuitatea Cuvântului lui Dumnezeu, nici noi nu vom da greș, niciodată. Dacă noi nu vom lua curentul modern al zilei și—și să încercăm să injectăm altceva în acesta, ci să urmăm doar continuitatea acestuia pentru această epocă, priviți ce va avea loc. Noi de asemenea, vom merge drept acasă, într-una din aceste zile. Întotdeauna face aceasta, și nu dă greș niciodată.

40 Profetii sunt semnul principal. Semnul principal al lui Dumnezeu este un profet. Acum eu voi vorbi câteva minute despre asta. Ei sunt Cuvântul Lui făcut manifest pentru epoca aceea, și acesta-i motivul pentru care un profet este întotdeauna semnul principal al lui Dumnezeu. El niciodată nu a trimis o judecată pe pământ fără ca mai întâi să trimită un profet. Uitați-vă numai, și cercetați Scripturile. Un profet este semnul principal al lui Dumnezeu, către poporul Lui, că El a trimis această persoană, această anumită persoană, ca Noe, ca Moise, și—și Ilie și profetii. El îi trimite pe ei ca să manifesteze Cuvântul pentru epoca aceea, ca să dea poporului Său un avertisment.

41 Întocmai cum trimite El un val de frig peste rațe, ca să le alunge din Nord la Sud; continuitate în natură, continuitate în Cuvânt, El nu dă niciodată greș să facă aceasta. Dacă trebuie să trimită vreme friguroasă să le alunge jos, anul viitor trebuie vreme friguroasă să le alunge jos. Dacă trebuie vreme caldă ca să le alunge înapoi, anul viitor trebuie vreme caldă ca să le alunge înapoi.

42 Și când Dumnezeu este gata să trimită judecată, înainte ca El să trimită judecată, El trimite un profet și manifestează Cuvântul Lui, și susține Cuvântul din epoca aceea. El a făcut aceasta în toate celelalte epoci. El a promis să o facă și în epoca aceasta. Și El o va face în această epocă, indiferent de ceea ce spun oamenii despre aceasta. El o va face, oricum, deoarece El nu poate să-și întrerupă continuitatea Lui. Acesta este felul în care El a planificat, El întotdeauna face aceasta în același fel. El niciodată nu dă greș ca să o facă cum a făcut-o El prima dată.

43 Ca Ioan Botezătorul, acum, noi am avut patru sute de ani, de la Maleahi la Ioan, nu a existat nici un semn, un profet al Vechiului Testament, cam ca un spațiu așa de lung (afară doar de timpul judecătorilor) care a fost vreodată fără un profet. Care a fost situația, de

ce nu au avut ei un profet în decursul aceluia timp? Nu a existat nici un Cuvânt plasat pentru acel timp. Ei trebuiau să aștepte până când timpul devenea potrivit. Ei trebuiau să aștepte. Profeția în Maleahi a spus, era Maleahi 3, „Iată, Eu vă trimit pe mesagerul Meu înaintea feței Mele, el Îmi va pregăti calea înaintea Mea,” Maleahi 3:1. Acum, aceea era profeția lui Maleahi despre venirea Domnului Isus. Nimic nu trebuia să aibă loc între acel timp, astfel că biserica a devenit doar leneșă și a înaintat în propria ei cale, până când timpul promisiunii s-a apropiat.

44 Și când timpul promisiunii s-a apropiat, Dumnezeu, pe o cale supranaturală, l-a adus pe Ioan pe pământ. El era un om născut din femeie, desigur, și noi știm că mama lui se numea „Elisabeta” și tatăl lui se numea „Zaharia.” Ei erau oameni buni. Iar tatăl lui era preot. Era un obicei al băieților din ziua aceea să urmeze munca tatălui lor, dar noi suntem învățați că Ioan, când el era în vârstă de nouă ani, după moartea tatălui său, s-a dus în pustie și a stat singur până la vârsta de treizeci de ani.

45 Vedeți, dacă el s-ar fi făcut ce era tatăl său, ei l-ar fi încurcat pe el atât de mult încât el nu ar fi știut cum să-l vadă pe acel Mesia când El a venit. El nu l-ar fi cunoscut niciodată. Dar el a stat în pustie. Dacă s-ar fi dus el la seminar, cu linia de gândire a tatălui său, atunci fiecare dintre ei ar fi spus, „Acum, Ioan, noi înțelegem că tu vei fi acela care va cunoaște pe Mesia când vine El. Acum, nu te gândești tu că Fratele Așa-și-așa de aici i se potrivește figura exact? Ce părere ai despre Caiafa, marele nostru preot de azi, nu crezi tu că el doar este un om minunat?” Toate acestea în mintea lui sfântă, el nu ar fi fost în stare niciodată ca să se gândească la aceasta drept.

46 El s-a dus afară în pustie, și, a așteptat! Lucrarea lui era prea mare pentru educație. Lucrarea lui era prea mare pentru teologie. El trebuia să-l anunțe pe Mesia. Și el a stat în pustie.

47 Priviți propovăduirea lui. Propovăduirea lui nu era o etică a— a teologiei din ziua aceea. Voi observați că aceasta nu era. Despre ce vorbea el? Securea la pomi, șerpi? Vedeți, aceasta era tot ce știa el. El a fost crescut în pustie. Aceasta era ceea ce știa el; șerpi, și pomi, și topoare, și așa mai departe. Și pe aceasta a fost bazat mesajul lui, natura. Când el a zis, „Voi generație de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? Nu vă gândiți că aveți de tată pe Abraham, deoarece Dumnezeu este în stare și din aceste pietre să ridice copii lui Abraham. Și de asemenea securea a fost înfiptă la rădăcina pomului; și fiecare pom care nu aduce roadă bună este retezat, și aruncat în foc.” Și a zis, „Eu într-adevăr vă botez cu apă spre pocăință. Dar după mine va veni Unul a Cărui încălțăminte eu nu sunt vrednic să o port, El vă va boteza cu Duhul Sfânt, și cu foc. Secera este în mâna Lui; El își va curăți cu desăvârșire aria Lui, și va arde miriștea cu un foc mistuitor, și va lua grâul în grânar.” Amin.

48 Îată un om care este într-adevăr un profet. El avea un semn pe care trebuia să-l urmărească. Și când l-a văzut el pe Mesia, el era așa de sigur că El venea în ziua lui, el era așa de pozitiv. Oh, dacă Biserica ar putea măcar să-și ia poziția ei pozitivă, dacă aceasta și-ar cunoaște măcar starea ei în ceasul acesta! Căci, conform Scripturii, El era acela care să-l introducă pe Mesia, și el știa că El trebuia să fie pe pământ în zilele profeției lui. De aceea El zăbovea pe aproape unde predica el, dintr-atât de mult încât el a zis, „Este Unul printre voi acum, pe care voi nu-l cunoașteți, Unul printre voi chiar acum.” El știa aceasta. El era acolo. Ora era aproape. El o știa.

49 Într-o zi el s-a uitat, venind jos din Cer...Și el a văzut o—o Lumină, ca un porumbel coborând din Cer. Și Acela peste care s-a aprins Aceasta, el a zis, „Eu mărturisesc că acesta este Fiul lui Dumnezeu.” El a văzut Aceasta. „Pentru că El, în pustie, mi-a spus, „Acela peste Care vei vedea Duhul pogorându-se și rămâne, acesta este Acela care va boteza cu Duhul Sfânt și cu Foc.”

50 El era un om trimis de Dumnezeu, antrenat de către Dumnezeu, și a lucrat pentru Dumnezeu, până când Dumnezeu și el au devenit...El era profetul, și Cuvântul a venit la el, după cum am spus seara trecută, în apă. El era Cuvântul pentru...lui Dumnezeu, pentru timpul profeției din Maleahi. Maleahi a spus că va fi o astfel de persoană, și Ioan a venit pe scenă, un profet, ca să împlinească Cuvântul Domnului, pentru ziua aceea. Astfel, acesta, el era semnul pentru Israel, dacă măcar ar fi cunoscut ei semnul.

51 Chiar și ucenicii au spus, „De ce spun scribii că profetul trebuie, că Ilie trebuie să vină mai întâi?”

El le-a zis, „El a și venit deja, și voi nu L-ați cunoscut.”

52 Dumnezeu o face într-un fel atât de simplu, doar ca să ridice cea sămânță aleasă, până când ceilalți nu o văd niciodată. Acesta este adevărul.

53 Câți oameni înțelepți erau în Babilon, studiind astronomia, când acești trei înțelepți știau că atunci când, totuși, în sistemul acela solar, când cele trei stele s-au aliniat, acesta era un semn că Mesia era pe pământ? Ei știau asta. Ei au crezut asta. Și ei erau aceia care au văzut stelele. Ceilalți nu le-au văzut. Ei erau în constelația corectă, dar ei le-au văzut pe acestea în felul în care Dumnezeu le-a prezentatlor.

54 Așa este și Evanghelia în ziua de azi. Aceasta poate fi văzută numai în felul în care ți-o prezintă Dumnezeu. Și dacă aceasta îți este prezentată ție în afara continuității Bibliei, atunci acesta nu este Dumnezeu care îți spune ție aceasta. Amin. Tu nu poți să faci ca Biblia să mintă. Aceasta este Cuvântul lui Dumnezeu infailibil. Și acesta trebuie să fie de acord cu continuitatea Lui, cu restul Cuvântului Său. Acesta nu poate să spună aceasta într-un loc, și aceasta altceva; și să facă asta aici, să lovească, să împrăștie. El lovește ținta de fiecare dată, Cuvântul o face, așa că tu

trebuie să faci aceasta în continuitatea restului din Cuvânt. De aceea, calea Lui era întotdeauna, în Cuvânt, să trimită un profet înaintea aceluși timp, înainte ca El să facă Cuvântul Lui adevărat.

55 Acum noi am putea vorbi aici, doar un minut, ce este un *profet*. Acum în termeni Englezești, conform cu termenul Englez al acestuia, înseamnă un „predicator.” Ei bine, acesta este în termeni Englezești. Dar în termeni Ebraici, acesta se numește „văzător.”

56 Și văzătorul era acela care avea interpretarea Cuvântului scris, și el prevedea lucruri care trebuiau să vină. Și când vorbea el despre lucrurile care trebuiau să vină, și a dovedit că el era un văzător, atunci el știa. Ei știau că el avea interpretarea corectă a Scripturii, deoarece Dumnezeu, prin el, a manifestat Scriptura scrisă pentru ziua aceea. Amin. Nu fiți trândavi. Treziți-vă! Aceea era simpla identificare, un văzător un prezicător, și un zicător-dinainte. Și singurul fel prin care ei cunoșteau că el avea interpretarea corectă a Scripturii, era deoarece se împlinea ceea ce spunea el. Atunci ei știau că el era chemat de Dumnezeu, Dumnezeu a spus asta. Atunci ei au observat că era așa, și aceasta a venit drept înapoi în continuitate cu Cuvântul din ziua aceea.

57 Isus a zis, „Cercetați Scripturile!” Când ei au văzut că El putea să deosebească gândurile care erau în mintea lor, și ei L-au numit Belzebut, El a zis, „Cercetați Scripturile, că ele sunt acelea care mărturisesc despre Mine.” Continuitatea Scripturilor mergând perfect cu semnul timpului! El era semnul lui Dumnezeu din timpul acela. El era manifestarea Cuvântului scris, și de asemenea putea să spună dinainte ce se va întâmpla, și ei nu puteau să nege aceasta. El era super semnul pentru ziua aceea. El era cu certitudine.

58 Observați continuitatea Cuvântului Său neschimbat, la fel și Duhul Sfânt. Isus a zis, „Când Duhul Sfânt vine peste voi, El vă va reaminti, sau vă va descoperi aceste lucruri pe care vi le-am spus Eu, și de asemenea vă va arăta lucrurile care vor veni.” Acum Biblia...

59 Oamenii zic astăzi, „Nu există un astfel de lucru ca un profet, în lume.”

60 Păi, de ce Pavel a așezat aceasta în biserică? „Întâi au fost apostoli, profeți, învățători, păstori, și evangheliști.” Cu certitudine, au fost.

61 Duhul Sfânt este profetul. „Când El Duhul Sfânt este venit peste voi, El va descoperi, sau vă va învăța, vă va arăta vouă.

Aceste lucruri pe care vi le-am spus Eu au fost toate în pilde, voi nu le înțelegeți acum deoarece ele nu sunt pentru epoca voastră de acum. Dar când vine Duhul Sfânt, El va face acele lucruri să prindă viață, chiar la promisiune. Nu numai atât, dar El vă va arăta lucruri care urmează să vină.”

62 Glorie! Continuitatea Cuvântului lui Dumnezeu, promisiunea lui Dumnezeu, Duhul lui Dumnezeu. Noi trăim în ceasul, în care privim desfășurarea profețiilor epocii, împlinindu-se. Ce timp măreț este timpul în care noi trăim! Duhul Sfânt urma să ne arate nouă lucruri care urmau să vină.

63 Omul a încercat să obțină și să facă pentru el însuși un nume prin a-și face lui un super semn. Ce îl face pe un om să încerce să se facă pe sine ceva super peste celălalt? De ce face el asta? Deoarece, în el, el este o natură. El, prin natură, este un păcătos, dar în statură el este un Fiu căzut al lui Dumnezeu.

64 De ce își face el o casă așa de frumoasă, făcând-o mai bine tot timpul? Este deo-...Pasărea nu-și face case mai deosebite. Cârțița încă trăiește în pământ, așa cum a făcut-o cu o mie de ani în urmă. Vedeți? Pasărea încă își construiește cuibul așa cum a făcut-o cu o mie de ani în urmă. Vedeți? Dar omul este în creștere. De ce? El este...și el—și el este un fiu căzut al lui Dumnezeu. Există ceva în el care îi spune că este un palat, mai frumos, și există ceva în el care încearcă să-l găsească. El cercetează după acesta. Oh, dacă noi ne uităm la unele din aceste case de astăzi, ce vor fi ele pe partea cealaltă? Când o natură căzută poate să facă un lucru ca acesta, ce va fi acolo?

65 Dar aceasta este ce-l face pe el să facă asta, natura lui din interiorul lui. Deși el este căzut, el încearcă să facă ceva în el însuși. El încearcă să facă asta. Așa a fost de la început.

66 Adam, el a încercat să facă o super religie fără o ispășire. Ei încă încearcă să facă aceasta. O super religie, să facă o religie așa ca să poată trăi în orice fel vrea el, fără o ispășire, și totuși să aibă o acoperire. El a început să o facă la început, și el încă încearcă să o facă.

67 Dar calea prevăzută de Dumnezeu era o ispășire, și aceasta nu se poate face niciodată altfel. Aceasta trebuie să vină înapoi la o ispășire.

68 Nimrod a încercat să clădească un super turn, un turn religios. Dacă ar exista cineva care ar...Un turnuleț care putea fi înalt de treizeci de picioare, dar el vroia să facă ceva super, ceva mai măreț, așa că el și-a construit un turn. Acesta era în ziua lui.

69 Nebucadnețar a vrut să construiască un super oraș. El și-a luat modelul din Cer, grădinile suspendate, cu râul Eufrat, pe lângă Tron; întocmai ca Apa Vieții, Râul Vieții, curgând pe lângă Tronul lui Dumnezeu. El a încercat să facă un super oraș.

70 Statele Unite, cu câțiva ani în urmă, au încercat să facă un super vapor. Ei l-au făcut pe acesta, așa că au spus, „Acesta nu se va scufunda niciodată. Acesta nu putea să fie scufundat.” Dumnezeu a pus Titanicul în fundul mării. Arată că realizările omului nu vor ajunge niciodată la ceva.

Acesta este tot pulbere și se întoarce în pulbere, ceea ce este în el.

71 Rusia, astăzi, încearcă să ridice sus un super om de știință care poate să facă ceva lucruri științifice, ca să biruiască lumea.

72 Franța, nu cu mult în urmă, se gândeau că ei încă puteau avea femeile lor, vin, și mare distracție; așa că ei și-au făcut, așa zisa, Linia Maginot, având armele îndreptate toate către Germania, marele dușman. „Dacă vor veni ei pe aici! Noi vom trăi doar în orice fel vrem noi. Și vom face o mare super linie aici, o facem din beton, și ne vom îndrepta puștile. Dacă vor veni ei vreodată, vom atinge un buton; toate acestea vor trage și-i vor sufla înapoi în Germania.” Germania a mărșăluit tocmai prin jur înapoia acestuia. Ei au uitat.

73 Așa cum am uitat noi! Dumnezeu, cu brațul Lui puternic, arată acestei lumi că ea nu poate sta. Dar ei vor un super semn.

74 Si și-au făcut Linia Maginot, și Germania a mers în marș tocmai în spatele acesteia, deoarece ei au uitat. Astfel, ei puteau să pună arma pe o turetă, puteau să o ruleze în jur în direcția cealaltă și să tragă. Ei au uitat de aceea.

75 Aceasta este tocmai ce uită biserica astăzi. El au o super biserică. Si au o super denomi-națiune. Ei au oameni super îmbrăcați. Ei au fiecare lucru pe care-l vor, și super lucrători cu super educație. Dar voi uitați că Cuvântul lui Dumnezeu nu poate eșua. Acesta trebuie să vină în felul în care a spus Dumnezeu că urma să vină. Nu există nici o cale să ocolești aceasta.

76 Aici vine Germania, mai târziu. Ei se gândeau că aceea era o idee bună, astfel că ei ar fixa așa că ei puteau întoarce armele lor în partea cealaltă. Astfel ei și-au construit o linie, numită Linia Siegfried, dar bombele Americane le-au aruncat afară din pământ. Vedeți?

Ei încearcă să facă ceva super, super, tot timpul.

77 Bisericile astăzi vor super denomi-națiunea lor. Noi am încercat pentru un timp îndelungat, Metodiștii iau totul, Bap-tiștii iau totul. Apoi Penticostalii au venit în întrecere, ei iau totul. Catolicii încearcă să ia totul. Astfel ei află, un mic grup împrăștiat, ei nu o pot face. Dar puse ele împreună, cât de Scriptural sună! „Puneți-ne pe noi împreună! Puneți-ne pe noi împreună, și noi o vom face atunci. Noi o să-i alungăm pe comuniști în ocean.”

78 Neștiind că Dumnezeu a ridicat comunismul ca să-i învingă pe ei. Acesta este un cuvânt mare pentru un predicator să-l spună. Dar eu mă îmbolnăvesc auzind asta, „Comunism! Comunism!” Voi cunoașteți semnele comunismului. Dar ceasul în care trăiți voi, voi habar nu aveți despre acesta. Nu știți voi că Dumnezeu a promis să facă aceasta? La fel cum a început El, a ridicat pe Nebucadnețar ca să distrugă pe Israel, deoarece ei nu au umblat în calea Lui. Biblia învață clar aceasta, și acesta este ceasul ca aceasta să se întâmple.

79 Noi aflăm, în ziua în care trăim noi, toate aceste lucruri. Nimic din acestea nu este ascuns, aceasta este ceva ce Dumnezeu a descoperit în Cuvânt, dar oamenii sunt prea orbi ca să vadă aceasta.

80 Astăzi noi ne gândim, „Păi, acum, dacă noi toți putem să ajungem împreună în unitatea care există, sau într-un consiliu, că, în mulțimea sfetnicilor este siguranță.”

81 Asta este adevărat, dar în ce fel de multitudine sfătuți voi? Cum puteți voi umbla împreună? Cum puteți voi arunca aceste denotațiuni împreună? Unii dintre ei credincioși, și unii necredincioși, și unii credincioși prefăcuți, cum o să-i puneți voi împreună și să umble împreună? „Cum pot doi să umble împreună afară doar dacă sunt de acord?” aceasta este de asemenea scris. Uitați-vă aici la ce fac ei, că ei se fac pe ei înșiși o multitudine.

82 Odată ei au făcut același lucru în Biblie, când Ahab era în necaz, și, sau Ahab a trimes jos după Iosafat să vină jos din—din Iudeea și—și să afle dacă el și-ar lua armatele lui și să-l ajute să se lupte. Și Iosafat, un credincios în afara legăturii cu Dumnezeu, s-a dus acolo jos și a spus, „Da.”

83 Și a zis, „Este acolo o bucată de pământ care ne aparține nouă. Aceea este a noastră. Dumnezeu ne-a dat-o nouă. Profetul Iosua ne-a împărțit nouă acel pământ, și acum noi aflăm că acesta aparține dușmanului. Dușmanul crește acolo grâu, care ar trebui să meargă în burțile noastre de Evrei, și acum ei îl iau pe acesta cu dușmanul.” Și a zis, „Să urcăm noi sus? Te vei urca tu cu mine?”

84 Păi, acum, Iosafat, fără să se gândească de două ori, a zis, „Păi, sigur. Carele mele sunt carele tale. Călăreții mei sunt călăreții tăi. Infanteriștii mei sunt infanteriștii tăi. Noi suntem frați. Să cădem de acord împreună, noi vom face o alianță și ne vom sui sus.” Atunci aceasta l-a izbit pe el, „Noi mai bine să-l căutăm pe Dumnezeu, mai întâi.” Oh, Doamne!

85 Înainte ca voi să aderați la lucrul acela, căutați-l mai bine pe Dumnezeu, mai întâi. Voi mai bine să aflați înainte să vă aruncați biserica într-un astfel de Babilon ca acesta. Voi va trebui să faceți aceasta, sau veți lua semnul fiarei. Dar mergeți înainte.

86 Ei au spus, Ahab a spus, „Desigur, eu trebuia să mă gândesc la asta.” Și a zis, „Eu am patru sute aici jos la seminar, profeți Ebraici, cei mai buni din câți sunt în țară. Nu există mai buni, niciunde. Noi vom merge să-i aducem.”

87 Și sus au venit prorocii, și ei toți au prorocit. Sigur, că ei erau exact cu ideea corectă, credeau ei. Ei au zis, „Cu certitudine, acela aparține lui Israel. Dacă Dumnezeu l-a dat acela lui Israel, atunci aparține lui Israel.”

88 Dar Dumnezeu vă dă aceste lucruri cu condiții. Aceasta este ceea ce

cred eu despre darurile Duhului, în Biserică, astăzi. Atât de mulți spun că acestea este nevoie să fie acolo. Dar acestea vor veni acolo numai sub condiții.

89 Un lucrător de vază mi-a spus mie, nu cu mult în urmă, „De ce nu încetezi tu să te iei de femeile și bărbații aceia, despre *asta, aceea, sau cealaltă*?” A zis, „Ei te consideră un văzător, sau profet.” Și a zis, „De ce nu îi înveți pe ei cum să primească Duhul Sfânt și daruri mari?”

Eu am spus, „Ce ar face ei cu ele?”

90 A zis, „Tu, tu s-ar cuveni ca să-i înveți lucruri mai bune decât să încerci să le spui cum să-și taie părul și să-și poarte hainele, și așa mai departe ca acestea. Nu ar trebui să faci aceasta.”

91 Eu am spus, „Cum îi voi învăța pe ei algebra când ei nu vor măcar să asculte la ABC?” Vedeți? Cum o să faceți voi asta? Ei au...Dumnezeu dă aceste daruri cu condiție.

92 Și pământul acela a aparținut lui Israel, cu condiția că acesta să stea adevărat cu Dumnezeu. Dar uitați-vă ce renegat aveau ei acolo ca pastor, lăsând idolatria și toate celelalte să bântuie înăuntru. Dar profeții, gândindu-se că pământul aparținea lui Dumnezeu, a aparținut lui Israel, că era un dar pentru Israel, se cuvenea ca ei să-l posede.

Același lucru are loc și astăzi.

93 Dar amintiți-vă când ei toți proroceau într-un acord, și unul dintre ei, eu cred că, Zedechia, și-a făcut o pereche de coarne mari din fier. El a zis, „Tu să iei aceste coarne și să-i împingi pe Sirieni drept afară din țară, cu ele.”

94 Numai că aceasta nu s-a potrivit acestui om religios, bun, și moral, Iosafat a zis, „Păi, nu cumva mai ai vreunul?”

95 „Încă unul, când noi avem patru sute? Patru sute, cu un acord, zic, „Noi vom avea Consiliul Bisericesc. Noi o vom—noi o vom face doar.” Vedeți, ei erau toți în unitate. Și a zis, „Ei sunt, fiecare, în acord.” Și a zis, „De ce nu o pornești și tu și să mergi cu mine acolo sus?”

96 El a spus, „Nu există măcar încă unul pe care ai putea să-l consulți despre asta, unul care are legătură cu Dumnezeu?”

97 El i-a zis, „Da, acolo este încă unul, dar eu îl urăsc.” Asta era.

98 „Oh, să nu spună regele așa,” a spus Iosafat. „Să—să mergem și să ne consultăm cu el și—și să vedem ce ar fi aceasta.”

99 El a zis, „Acolo este unul, da, eu îl cunosc, fiul lui Imla,” a zis, „Mica. Dar,” a zis, „Eu îl urăsc.” A zis, „El întotdeauna pune blesteme peste mine. El îmi spune întotdeauna că sunt păcătos și—și că mă așteaptă iadul.” Și a mai spus, „Eu urăsc și să-l aud cum predică. Nici unul din ceilalți lucrători nici măcar nu l-ar lăsa în bisericile lor.” A zis, „Noi l-am dat afară, cu mult timp în urmă, afară din asociație.” A zis, „Nici măcar

nu știu unde l-ai găsi pe el.”

„Oh,” a răspuns el, „să nu spună regele așa. Să mergem să-l aducem.”

100 Astfel că atunci unul din asociație s-a dus după el. El i- a spus, „Acum, Mica, tu ai ocazia să-ți primești carnetul de membru înapoi iarăși, dacă vei spune același lucru pe care îl spun și ei. Vezi, dacă doar vei face aceasta, dacă tu vei fi de acord cu noi, ca noi cu toții să ne înrolăm în consiliu și cu toții împreună să mergem înăuntru, noi vom fi doar...tu vei fi unul dintre noi.”

101 Oh, dar Dumnezeu are întotdeauna pe cineva care va sta adevărat. El a zis, „Așa cum viu este Domnul Dumnezeu, eu voi spune numai ce îmi spune El ca să spun.” Amin.

102 Acela era un semn pentru Iosafat. Voi știți cum merge povestea. Și el a zis, „Păi, Dumnezeu a spus!” Deși patru sute într-un consiliu erau împotriva lui, totuși el a stat. Și acesta era un semn pentru Iosafat. Și Iosafat nu s-a dus acolo afară.

103 Astfel noi aflăm cum a fost deznodământul, deoarece cuvântul acelui om era exact cu cuvântul profetului care a fost profețit pentru ziua lui Ahab, „Deoarece el l-a luat pe neprihănitul Nabot și l-a ucis, și câte altele, Dumnezeu i-a spus lui, prin profetul Ilie, că, ‚Câinii îți vor linge sângele,’ asta-i adevărat, și ce va avea loc, și cum aceștia o vor mânca pe Izabela.” El a profețit. Acela era Cuvântul, și Mica era unul care îl putea aduce la îndeplinire. Amin.

104 El era un semn de profet din ziua aceea, dacă ei ar fi ascultat măcar de el. Acesta nu a dat greș niciodată. Dumnezeu îl trimite întotdeauna.

105 Fiecare vrea întotdeauna un semn. Se presupune ca noi să ne uităm după semne. Asta-i adevărat. Dar religioase...Semne Scripturale, nu semne religioase; semne Biblice.

106 Fiecare urma să se uite după un semn, și ei știau că aceasta va fi o zi super, Dumnezeu văzând sfârșitul de la început, astfel El a zis, „Eu le voi da un semn, un super semn. Eu le voi da un semn Etern.” Amin. „Eu le voi da unul care nu va da greș niciodată și nu va trece niciodată.” Amin. „Ei vor un semn, așa că Eu am să le dau unul, un supersemn.”

107 El nu a venit în șlefuirea lumii, în felul în care ei așteptau ca El să vină. Dar ce a zis El? „O fecioară va zămisli.” Amin. Acela era un semn. Acela era un super semn. „O fecioară va zămisli.” Amin. Un super, un super semn; nu un semn natural, ci un super semn; zămislire prin fecioară, vedeți, un semn supranatural. Supranatural! Acesta era un super semn, ca o fecioară care nu a mai făcut aceasta niciodată înainte, dar, „Ea va zămisli.”

108 Ce trebuia să fie aceasta? „Numele Lui va fi chemat Emanuel.” Cum va fi aceasta? „Dumnezeu și omul vor deveni unul.” Acesta este

super semnul.

109 O Dumnezeuule, dacă lumea ar putea măcar să vadă aceasta, că Dumnezeu și omul sunt unul! Super semnul era acel prim Om în care Dumnezeu a putut să vină; tot ceea ce era Dumnezeu El a turnat în Cristos. Și tot ce era Cristos El a turnat în Biserică. Super semn, Dumnezeu și om, împreună, acela trebuia să fie super semnul pentru ultimele zile, când întreaga Biblie urma să se împlinească în zilele din urmă.

110 Un super semn, „O fecioară va zămisli. Și această zămislire, când Acesta este născut, va fi Dumnezeu manifestat în trup,” un super semn. Ei totuși nu cred aceasta, dar a fost oricum. Acesta încă este un super semn.

111 Observați, super semn! Ei au super om astăzi, ei au ficțiuni de super om, și toate felurile astea de super lucruri. Dar Biserica are un super semn, Dumnezeu înapoi în Biserică, manifestat în trup uman. Dumnezeu unit cu omul, super semnul Lui sigur!

112 Observați semnul Etern, un semn care nu dă greș, Acesta nu va da greș niciodată. Omul și...Cuvântul și omul au devenit una. Când Cuvântul lui Dumnezeu și omul au devenit una, așa cum spune Sf. Ioan capitolul 1, „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul a fost făcut trup și a locuit printre noi,” acesta este super semnul.

113 Oh, dacă acela era super semnul din ziua aceea, când același Duh care era peste Isus Cristos vine în Biserica Lui, să manifesteze Cuvântul scris pentru astăzi, acela încă este super semnul.

114 Biserica poate să aibă semnul Consiliului, cu toții adunându- se împreună pentru o falsă pace a lumii, și tot ce vor ei să fie. Bapțiștii pot să spună, „Noi avem cu un milion mai mulți în ‘44.” Metodiștii pot să facă orice fel de laude pe care le vor, Unitarienii, sau Trinitarienii, sau orice ar putea ei să fie.

115 Dar super semnul este, totuși, că Dumnezeu rămâne adevărat față de acel super semn: acesta-i Dumnezeu în om, manifestându-și Cuvântul Lui scris. Cuvântul Lui, „Când El Duhul Sfânt vine peste voi, El vă va descoperi aceste lucruri, vi le va arăta vouă, și vă va arăta lucrurile care vin.” Evrei 13:8,

„Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci.” Exact.

116 Super Sămânța lui Abraham, El era, super Fiu. Abraham avea un fiu, el l-a născut pe acela prin trupul natural, acela era Isaac. Apoi el a avut un alt Fiu, și acel Fiu era prin credință, acela era Isus; El era Fiul lui Abraham, Fiul lui David, Fiul lui Dumnezeu. El a văzut aceasta dinainte prin vedenie. Credința în Cuvântul Lui promis, arătat în ultima...să iasă la iveală, în aceste zile din urmă, Abraham. Noi se presupune să fim sămânța lui Abraham. Dacă noi suntem morți în Cristos, noi suntem

Sămânța lui Abraham; și moștenitori cu El, conform cu promisiunea. Acum, de ce i-a fost dat acest super semn lui Abraham? Deoarece acesta ar aduce înaintea super semnul din zilele din urmă. Acesta trebuie să fie înfățișat.

117 Dumnezeu i-a arătat lui Abraham sfârșitul de la început, și ce urma ca să aibă loc; Dumnezeu manifestat în Om, Fiul Lui de super credință. Oameni care nu puteau distruge pe acest Fiu; ei puteau să-l distrugă pe Isaac, ei puteau să-l distrugă pe Iacob, și pe urmașii de după ei, dar acest super Fiu nu putea fi distrus. Abraham, Sămânța lui Abraham, această credință, care, nu sămânța naturală, ci credința pe care a primit-o Abraham, nu prin legea tăierii împrejur; ci prin credința în Cuvânt, Fiul de super credință al lui Abraham, care era Isus Cristos. Acum, toți ceilalți fii ai lui au murit, dar acest Fiu nu va fi omorât. El a fost omorât, dar nu a putut să stea mort. Mormântul nu putea să-l țină pe El. El este același ieri, azi, și în veci.

118 Observați Genesa 22:16 și 17, sus pe munte unde i-a arătat Dumnezeu lui Abraham să meargă, și acolo El a văzut un berbec agățat de coarne, în pustie. Observați, repede acum. După ce l-a luat el pe Isaac și l-a legat, care era fiul lui natural, l-a așezat pe altar, ca să-i ia viața; și atunci el a început să-i ia viața, în supunere din dragoste față de Dumnezeu. Și, când el a făcut-o, ceva s-a întâmplat. El a auzit un Glas, zicând, „Abraham, oprește-ți mâna, căci Eu știu că tu mă iubești pe Mine.” Și atunci el a auzit un—un berbec behăind, agățat de coarnele lui în pustie, înapoia lui. Și el a numit locul acela Jehova-jireh.

119 Observați, că Dumnezeu a zis, „Și sămânța ta,” sămânța lui Abraham acum, „va poseda porțile vrăjmașilor.” El le va lua porțile, va poseda porțile. El a promis aceasta. Acum, sămânța lui naturală a făcut tocmai aceasta. Toți din sămânța naturală a lui Abraham erau profeții care au venit după el.

120 Acolo era Moise, sămânța lui Abraham, și, când el a făcut-o, el a venit la poartă, în linia de datorie. El a venit la poarta Mării Roșii, după ce i-a învățat pe copiii lui Israel despre țara făgăduită pe care a promis-o Dumnezeu. El era profetul lui Dumnezeu. El a fost manifestat înaintea poporului, ca profetul lui Dumnezeu. Dumnezeu a creat, prin el. Dumnezeu a făcut tot felul de semne și minuni, prin el. Și el a stat doar exact cu Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece el l-a căutat pe Dumnezeu, mai întâi. Și el și-a cunoscut poziția lui. El știa că era născut pentru acea epocă, să manifesteze Cuvântul lui Dumnezeu la acel timp. Și atunci, chiar în linia de datorie, el a venit împotriva unui lucru cu care el nu știa ce să facă, aceasta era Marea Roșie. Păi, ce s-a întâmplat? Sămânței lui Abraham i s-a promis să posede porțile vrăjmașului. Astfel când Marea Roșie a devenit o poartă prin care el nu putea să treacă, Dumnezeu s-a mutat pe scenă și a luat poarta și a plecat cu ea, și Moise a pășit traversând marea pe pământ uscat. Sămânța lui a posedat poarta.

121 Copiii Evrei au posedat porțile la cuptorul încins care nu a putut nici

măcar să-i ardă.

122 Daniel a posedat porțile vrăjmașului la gurile leilor care nu au putut să fie deschise ca să-l mănânce pe el.

123 Samson, era odată prins în...O mulțime de oameni l-au îngrădit pe el în cetate. Și, atunci, el a smuls acele porți mari din stânci, le-a pus pe umeri și a urcat pe vârful dealului. De ce era el așa? El era încă în legământ, și buclele lui încă atârnavau pe el. Făgăduința era încă acolo, „Și el va poseda porțile vrăjmașului.” Amin. Sigur, cu certitudine.

Toți aceștia au murit, războinici minunați de credință. Ei toți au murit.

124 Apoi a venit pe scenă super Sămânța lui Abraham, Sămânța roială, super, Sămânța roială, Isus Cristos, care era Fiul credinței lui Abraham; aceea ce a văzut el prin credință, printr-o făgăduință a lui Dumnezeu, că el va binecuvânta pe toți, va fi tatăl multor neamuri. Super Sămânța lui a venit pe scenă.

125 Ce au făcut ceilalți? Ei au posedat porțile leilor, porțile focului, porțile mării, porțile cetății. Și pretutindeni unde au venit ei, ei au fost în stare să posede porțile deoarece lor li s-a promis aceasta. Dar, când s-a ajuns la moarte, ei toți trebuiau să moară.

126 Acum aici vine înainte Sămânța roială. Nu numai că a posedat El porțile vrăjmașului, ci El a posedat porțile morții, iadului, și a mormântului, a înviat a treia zi și a deschis calea; a rupt perdeaua de sus până jos, și a făcut o cale pentru fiecare bărbat și femeie cine dorește să vină la El, poate să vină. El a posedat porțile. Nu numai că a făcut El aceasta; dar acei care au murit, în credință, El a condus robia roabă, s-a înălțat în Înălțime, și a dat daruri oamenilor. Aceasta este super Sămânța lui Abraham. Aceasta este Sămânța roială, Isus Cristos, super semnul. Țineți minte, că acesta era un semn veșnic, un semn supranatural veșnic, Isus era. El a înviat din morți, ei nu au putut să-L țină. Moartea, iadul, nici mormântul, nu puteau să-l țină pe El.

127 Evrei 13:8, după cum am spus, „El este același ieri, azi, și în veci,” ca să arate, să arate acest super semn în această epocă.

128 Priviți, să luăm drumul lui Abraham, doar pentru un moment, un simbol al sămânței lui. Abraham, profetul, priviți. Dumnezeu i-a vorbit lui în multe feluri de când a părăsit el Caldea, cetatea Ur. El a călătorit înainte. Și Dumnezeu i-a arătat lui multe semne mari, i-a apărut lui, i-a arătat tot felul de lucruri care se vor întâmpla, i-a spus ce va avea loc. El i-a spus lui toate aceste lucruri. Dar înainte ca el să capete pe fiul lui promis, el a stat lângă porțile Neamurilor, chiar deasupra Sodomei. Și înainte să primească pe super fiul său, sau fiul său care era să fie născut un super fiu, desigur, înainte ca el să-l primească (nu pe Cel roial acum), dar, înainte ca el să-l primească, el a primit super semnul.

129 Ce era acesta? Dumnezeu a venit jos la el, în formă de Om.

Observați-l pe acel Om care a vorbit cu el, care a stat la cort unde era el și a făcut un super semn.

130 Și când super Fiul său a venit pe scenă, super Fiul său a făcut același semn, ca să arate că El era super Sămânța lui Abraham. Slavă!

131 Și El a promis același lucru în zilele din urmă. Înțelegeți voi ce vreau eu să spun? Abraham, înainte, tocmai înainte să sosească fiul promis; așa după cum așteptăm noi acum, Sămânța lui Abraham, Sămânța roială. Aceea era sămânța naturală; aceasta este Sămânța roială. Când sămânța naturală au primit semnul lor, ei—ei l-au respins; așa au, Va...nimic afară de Sămânța Roială, totuși acea sămânță a bisericii îl va respinge pe Acesta din nou. Ei întotdeauna au făcut-o. Dar, observați, ce fel de semn era acesta?

132 Să ne uităm și să vedem ce era super semnul. Acolo era un Om venind în sus, ei erau trei. Și ați observat voi, când—când a văzut Abraham trei oameni venind, el a ieșit afară și a spus, „Domnul meu, vei trece Tu pe lângă mine? Vino înăuntru și așează-te jos. Lasă-mă să aduc puțină apă și să-Ți spăl picioarele. Și ia o bucată de pâine, și apoi du-te în treaba Ta.” El a văzut venind trei, și i-a chemat pe cei trei, Unul, „Domn.”

133 Lot, biserica cu numele, jos—jos acolo în Sodoma, el a văzut pe doi venind, „Domniimei.”

134 Abraham știa „acești trei sunt una.” Acolo era de fapt numai Unul, dintre ei. Priviți, că doi dintre ei s-au dus jos în Sodoma, și Unul a stat cu el. El a zis, „Domnul meu.” Observați pe Acel care a stat cu el; Abraham fiind un model al celor chemați afară, nu în Sodoma, aleșii pentru ceasul acela.

135 Acum, amintiți-vă că, Neamurile urmau să fie arse, întocmai așa cum este acum. Lumea Neamurilor urmează să fie distrusă prin foc. Noi știm asta.

136 Acum priviți super semnul. Dumnezeu a venit jos în forma unui Om și a făcut un semn, cu spatele Lui întors către cort, și a întrebat unde era Sara. Și Abraham a zis, „Ea este în cort în spatele Tău.”

137 Și El a zis, „Eu am să te cercetez conform cu timpul vieții.” Priviți acel, „Eu,” vedeți, „Eu te voi cerceta.”

138 Și, priviți, că El nu l-a chemat pe el Avram. Dar cu câteva zile înainte de aceasta, el era Avram. Dar Dumnezeu i-a schimbat numele, în Duhul, vorbind cu el. Dar aici este Dumnezeu în trup; și doar mânca un vițel pe care l-a tăiat Abraham, bând laptele de la vacă, și mâncând pâine. Gândiți-vă la asta. Un Om, cu hainele prăfuite, picioarele murdare, amin, Dumnezeu!

Voi ziceți, „Acela nu a fost Dumnezeu.”

139 Abraham a zis că era, el a spus că El era „Elohim,” Acela care a creat

cerurile și pământul, Acel a tot-suficient, Dumnezeu în formă omenească. Amin.

140 Și El a efectuat un semn lui Abraham, ca să-l facă să cunoască, că lumea Neamurilor era la sfârșit. Și El era acea super Sămânță. El a zis, „Unde este Sarai?”

A zis, „Ea este în cort în spatele Tău.”

El a zis, „Eu te voi vizita conform cu timpul vieții.”

141 Și Sarai a făcut ceva. Ea a răs cumva. El a zis, „De ce a răs Sarai, zicând, „Aceste lucruri nu pot să fie?” El a descoperit gândurile care erau în mintea Sarei, în spatele Lui în cort. Și el știa că acela era Dumnezeu.

142 Acum priviți. Isus, când a venit El pe pământ, El era acea super Sămânță. Și, când a venit El, El a declarat oamenilor exact același lucru. Este adevărat? Acum, știind că acest timp al sfârșitului venea, a zis, „Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi, deoarece Dumnezeu a spus că Eu îți voi da un semn Etern, și veșnic.” Amin. Iată super semnul.

143 Uitați-vă la linia bisericii. Aceasta a venit sus prin Luther, Wesley, Penticostali, denominațiuni. Noi am avut descoperiri și tot felul de alte lucruri. Noi am avut vorbirea în limbi. Noi am avut darul vindecărilor. Noi am avut totul manifestat.

144 Dar, priviți, chiar în timpul sfârșitului, înainte de ardere și distrugere, super semnul apare misterios, chiar înaintea noastră pe scenă iarăși, amin, Dumnezeu Însuși. Nu un om, ci Dumnezeu făcut manifest; un super semn, un semn veșnic, un semn Etern, un super semn, Dumnezeu manifestat în trup! Același semn pe care l-a făcut Fiul Său, super Fiul Lui a promis la fel la sfârșit,

„Cum era în zilele Sodomei. așa va fi la Venirea Fiului omului.” Super semnul se va întoarce.

145 Noi am avut toate aceste lucruri, cărarea Sămânței roiale a lui Abraham a venit sus pe aceeași cărare pe care a venit Abraham.

146 Dar tocmai înaintea distrugerii lumii, super semnul trebuie să apară iarăși, unul Etern, semn veșnic de înviere care dovedește că Sămânța roială nu a putut să fie omorâtă cum au fost Daniel și ceilalți profeti. Mormântul nu a putut să-l țină pe El. Deoarece El...Ceilalți au biruit porțile vrăjmașului, așa ca focul, și leul, și—și sabia, și așa mai departe. Ei au biruit aceea. Dar această Sămânță roială a biruit moartea, iadul, și mormântul. Nimic nu putea să-l țină pe El. De ce? El este un super semn veșnic! Ce este un super semn? Învierea lui Isus Cristos, după ce a fost mort, încă stă în mijlocul nostru de două mii de ani, la fel cum a stat El atunci, manifestându-se pe El însuși în Biserica Lui, în trupul omului. El este același ieri, azi, și în veci. Amin.

147 „O fecioară va zămisli. Și de la acel timp, Dumnezeu și omul vor fi una, uniți împreună,” un semn veșnic, Etern, un super semn.

El trăiește, El trăiește,
 Isus Cristos trăiește astăzi!
 Tu mă poți întreba cum știu că El trăiește? El
 trăiește în inima mea.

148 Eu îl văd pe El printre noi. Toți din Sămânța Lui aleasă o să vadă aceasta. Da, domnule.

149 Aleșii din ziua Lui au văzut aceasta. Predestinații trebuie să vadă aceasta. În mijlocul necredinței, ei totuși au crezut aceasta. Ei ședeau chiar printre necredincioși și totuși mărturiseau public, „Da, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Împăratul lui Israel.” Oh, Doamne!

150 Tocmai printre mii de necredincioși, un om, pe nume Simon Petru, a pășit afară. Și El a zis, „Numele tău este Simon, și tu ești fiul lui Iosif.” Ce era aceea? Acel super semn. Acolo era Profetul stând acolo, acolo era super semnul, și Simon Petru a acceptat aceasta indiferent de ce spunea cineva. Marele voinic bătăuș a devenit un miel smerit înaintea lui Dumnezeu.

151 Observați, acolo era Natanael, un învățător, un învățat într- adevăr, care l-a crezut pe Dumnezeu. Și Filip s-a dus acolo și l- a adus pe el înapoi din cetatea lui, și l-a adus aici. Când a venit el unde stătea Isus, Isus i-a zis, „Iată într-adevăr un Israelit, în care nu există viclenie.”

152 El a zis, „Rabi, când m-ai cunoscut Tu pe mine? Aceasta este înmărmuritor. Eu l—am auzit pe stră-stră-stră-stră-străbunicul meu vorbind despre *Așa-și-așa* și *Așa-i-așa*, cu mult timp în urmă. Eu nu am auzit despre aceasta în...Cum m-ai cunoscut Tu pe mine?”

153 Isus a zis, „Înainte ca Filip să te cheme, când erai sub pom, Eu te-am văzut.” Un super semn Amin. Preoții și Rabinii erau sfârșiți. Acolo era super semnul Etern al lui Dumnezeu. Da.

154 El a trebuit să meargă pe lângă Samaria. Țineți minte, că există trei rase de oameni; Ham, Sem, și poporul lui Iafet. El s- a dus pe la Samariteni. Acolo a ieșit o femeie afară, la fântână, ca să ia ceva apă. Isus, îndată ce El i-a vorbit ei, i-a zis, „Adă- Mi să beau.”

155 Ea a zis, „Tu nu ai nimic cu ce să scoți,” și așa mai departe. și conversația a continuat. Ei au vorbit despre problema rasială, și așa mai departe.

156 După un timp, El i-a spus ei, „Du-te ia-l pe bărbatul tău și veniți aici.”

157 Acum ea a zis, („omul ăsta face pe deșteptul cu mine,”) vedeți, „Eu nu am nici un bărbat.”

158 El a zis, „Tu ai spus adevărul. Că tu ai avut cinci, și cel cu care trăiești

tu acum nu este bărbatul tău.” Super semn!

159 Ascultați la ea, „Domnule, eu îmi dau seama că Tu ești un Profet,” super semn, o manifestare a Cuvântului pentru ziua aceea. Priviți. „Tu ești un profet, dar eu nu văd în Biblie unde ar trebui să fie vreun profet în timpul acesta. Dar noi îl așteptăm pe Mesia, și, când El vine, El va manifesta Cuvântul promis al lui Dumnezeu. Acela va fi El.”

160 Acea micuță femeie săracă știa mai mult despre Dumnezeu decât jumătate din predicatorii din ziua aceea, în acea stare. De ce? Ea a fost predestinată pentru aceasta. Când Lumina aceea a izbit-o, acea sămânță a venit la Viață. Tu nu o poți ascunde. Nu.

161 Priviți la Natanael. lui nu i-a păsat—lui nu i-a păsat cine stătea acolo. El a stat chiar înaintea preotului său și a tuturor, zicând, „Învățătorule, Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Tu ești Împăratul lui Israel pe care îl așteptăm noi.” El a văzut super semnul.

162 Această micuță femeie, în mijlocul tuturor necazurilor în care era ea, a alergat prin cetate, și a zis, „Veniți să vedeți un Om care mi-a spus ce am făcut. Nu este acesta chiar Mesia? Nu este aceasta ceea ce așteptăm noi?” Super semn!

163 Acum, țineți minte, Neamurile nu au primit aceasta atunci, dar ei trebuie să primească aceasta pentru că Dumnezeu nu poate să-și schimbe continuitatea Lui. El trebuie să facă așa. Țineți minte, că El a promis. El a spus că El o va face. El a promis că El o va face. Și în ultimele zile, El o va face. Isus a spus așa,

„Cum era în zilele Sodomei, așa va fi la venirea Fiului omului.” Nouă ni s-a promis, în zilele din urmă, conform cu Maleahi 4, că cineva se va ridica în zilele din urmă și va încerca să aducă înapoi, și să zguduie toată răceala și toate tradițiile lor, și alte lucruri, „și să restabilească Credința oamenilor înapoi iarăși la părinții apostoli, la Cuvântul original.” Da.

Voi ziceți, „Acela era—acela era Ilie în Ioan.” Oh, nu, nu.

164 Ilie în timpul lui Ioan era Maleahi 3, „Eu trimit pe solul Meu înaintea feței Mele.”

165 Deoarece, imediat după ce *această* profetie a mers înainte, întreaga lume a fost arsă. Două mii de ani au trecut, și lumea nu a fost arsă. „Iar cei neprihăniți vor călca pe praful celor—cenușa celor răi.”

166 Frate, soră, noi trăim în zilele de super marketuri, super jeturi, super autostrăzi, super întreceri, super toate celelalte. Și există un super semn! Noi am avut semnul religiei. Noi am avut semnul trezirilor. Noi am avut semnul de strângere laolaltă. Noi am avut semnul vorbirii în limbi. Noi am avut semnul de vindecare a bolnavilor. Noi le-am avut toate aceste semne.

167 Dar, totuși, noi aflăm în Biblie că, ultimul semn înainte ca să ajungă Fiul promis, acesta era un super semn. Isus a zis, „Așa cum era

atunci; înainte ca Fiul promis să sosească iarăși, acel super semn va veni iarăși pe pământ.” Eu vă declar vouă, în seara aceasta, în Numele lui Isus Cristos, că acesta este pe pământ acum. Nu numai atât, ci acesta este chiar aici în mijlocul nostru în seara aceasta. Duhul Sfânt, super semnul lui Dumnezeu, Isus Cristos cel înviat, Acesta nu poate da greș. Acesta este un semn Etern. Acesta nu poate să fie schimbat niciodată. „Cerurile și pământul vor trece, dar Acela nu se va schimba niciodată.” Acesta este un semn Etern, și veșnic, Dumnezeu manifestat în trup omenesc. Dumnezeu s-a făcut cunoscut pe El însuși în trup omenesc.

168 Credeți voi ca acesta să fie Adevărul? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Credeți voi din toată inima, voastră? [„Amin.”] Nu vă închideți pe voi înșivă ca o broască țestoasă în carapacea ei. Dacă există ceva broască țestoasă în voi, scoateți carapacea afară. Lăsați ca Duhul Sfânt să vină înăuntru. Nu vă închideți pe voi înșivă în vreun crez sau denominațiune. Frate, soră, ceasul a sosit. Eu cred că Dumnezeu a făcut atât de mult cât a avut El de făcut. Următorul lucru este acțiunea bisericii sau altfel noi vom fi pierduți.

169 Eu întreb doar pe oricine să dispute aceasta ca fiind așa. Eu am întrebat aceasta în jurul și în jurul lumii, și nici o singură dată fiecare, nu a încercat cineva aceasta vreodată. Ei știu asta. Ei o știu atât de bine, deoarece acesta este Cuvântul, și Dumnezeu dovedește că Acesta este Cuvântul Său. Atunci de ce nu acceptați aceasta? Amin. Dacă acesta este timpul, nu îl mai amânați prea mult.

170 Mulți oameni au Vrut să-l accepte pe Isus. Ei se gândeau că o vor face, „în vreun alt timp mai convenabil,” a zis unul. Ei vor să accepte pe Cristos, dar ei amână prea mult. Unii dintre ei au încercat să-L dea jos de pe mâinile lor, și au încercat să-l spele jos cu apă, să paseze răspunderea la altcineva, dar aceasta s-a întors împotriva lor.

171 Aceasta este pe mâinile voastre, în seara aceasta, aruncat drept înapoi în poala voastră! Evrei 13:8, indiferent de cât de multe Consilii Bisericești avem, totuși aceasta rămâne ca „Isus Cristos același ieri, azi, și în veci.” „Lucrările pe care le fac Eu!” Dacă—dacă Viața Lui este în tine, aceasta îl va manifesta pe Isus Cristos. Amin.

172 Acum voi nu puteți să fiți toți acel unul, dar voi puteți fi o parte din acela, cu credința voastră.

173 Nu puteau toți dintre ei să fie Isus, când erau ei pe pământ, dar ei puteau să-l creadă pe El și să accepte mesajul. Acolo era un Moise, un Ilie, un Noe, și așa mai departe, întotdeauna era așa, dar ceilalți dintre ei puteau să accepte aceasta. Și ei nu puteau să aibă nici o slujbă afară doar dacă exista cineva ca să o creadă. Isus nu putea să aibă o slujbă afară doar dacă cineva credea aceasta. Pavel nu ar fi avut slujbă dacă nu era cineva să o creadă.

174 Duhul Sfânt nu are slujbă prin Cuvânt, astăzi, afară doar dacă este

cineva care vrea să se depărteze de crezul lor și să vină iarăși înapoi la Cuvânt, fără să conteze cât de bine este aici și cât de real este aici. Acesta este aici acum. Eu știu că este aici. Eu îl simt. Eu știu că este aici. Cuvântul spune că acesta este aici.

„Oriunde sunt adunați doi sau trei în Numele Meu, Eu sunt în mijlocul lor.” Și eu cu adevărat cred că El este aici, „același ieri, azi, și în veci.”

175 Oh, dacă eu aș putea face acest micuț tabernacol...eu vă iubesc. Și eu nu cred că există un om pe pământ despre care eu aș putea spune că l-aș iubi mai mult decât pe Jack Moore, și, asta-i adevărat, Young Brown, și Lyle, și acești oameni de aici. Eu am citit astăzi un articol, pe care l-a scris Anna Jean, eu urma să-i cer permisiunea ca să-l retipăresc iarăși, despre lucrurile frumoase pe care ei le pot spune. Și—și, uitați-vă, dacă voi nu vă treziți, repede, o să fie prea târziu. Tabernacolul Vieții, eu sunt o parte din voi, și acesta este motivul că eu strig. An după an, eu îl găsesc răcindu-se. Voi s-ar putea ca să nu observați aceasta, voi trăiți chiar în el, dar stau în misiune și mă întorc înapoi cu amintirile anului precedent. Nu v-am spus eu că acolo afară în acel cort micuț, într-o noapte, „Din această oră înainte?” Ce aș spune eu despre Shreveport când acea femeie mi-a dat mie atunci scrisoarea aceea murdară în timpul acela?

176 Vă amintiți ce am spus eu atunci despre Statele Unite, cu trei sau patru ani în urmă, cinci, și atunci au fost toate prin ziare? Eu am spus, „Anul acesta Statele Unite vor accepta Evanghelia sau ei nu o vor accepta niciodată.” Ei au refuzat de la acel timp. Și nu va mai exista niciodată o—o mare trezire în America ca aceea. Dacă mă credeți că sunt un profet, amintiți-vă că acela este Cuvântul Domnului. Doar să priviți și să vedeți dacă aceasta nu moare. Bisericele mor. Ele se vestejesc. Și asta mă ucide, înlăuntrul meu, să știu că, bărbați și femei pe care eu îi iubesc mai mult decât îmi iubesc viața, și eu mi-am dat viața.

177 Eu am venit printre voi ca fratele vostru, nu Dumnezeu vostru; fratele vostru, nu vrăjmașul vostru; fratele vostru! Eu v-am spus Adevărul, și Dumnezeu a declarat la fel. Cu fiecare cuvânt pe care l-am propovăduit, El a declarat acesta ca fiind... exact Adevărul. [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Atunci de ce să nu acceptați Aceasta, frate, soră? În dragostea lui Isus Cristos, de ce nu acceptați voi Aceasta? Dacă voi ați vrea doar să credeți că acesta să fie Adevărul, acceptați doar Aceasta a fi Adevărul, că aceasta este tot ceea ce vă cer eu să faceți.

178 Să ne plecăm capetele doar pentru un moment. Eu mă voi opri acolo asupra acelor notițe de acolo. Eu am spus că urmează să fac o chemare la altar, și să-l las pe Billy Paul să dea cartonașe pentru rugăciune. Noi nu am avut ceva cartonașe pentru rugăciune, în seara aceasta, era prea târziu ca să le mai dăm afară. Eu—eu mi-am uitat promisiunea. Eu o să-l am pe el aici mâine seara, în jurul orei șase. Noi nu avem nevoie de cartonașele pentru rugăciune, oricum. Eu am încercat

întotdeauna să vă îndepărtez de la tradiția aceea, de a pune întotdeauna mâinile așa cum au făcut Iudeii. Iar a zis, „Vino pune-Ți mâinile pe fiica mea și ea va trăi.” Romanul a spus,

„Vorbește doar cuvântul,” acela este felul Neamurilor de a crede aceasta.

179 Dacă eu v-am spus Adevărul, acum ascultați la această provocare; dacă eu v-am spus Adevărul, atunci eu trebuie să stau aici pe această platformă înaintea voastră și să vă spun asta. Și la ce bun ar fi să vă spun vouă, dacă Dumnezeu nu este în acesta? Iar dacă acesta este Adevărul lui Dumnezeu, El este—El este dator să-L susțină. El trebuie să-L susțină. El a promis că El o face.

180 Dar vom—vom sta noi așa ca amortiți? A avut Duhul...Este aceasta „Ichabod” pe Tabernacolul Vieții? A fost aceasta scris peste tabernacol? A fost aceea scris peste bisericile pe care le-am vizitat eu de-a lungul națiunii? Este atât de întuneric și dens acum ca acel „unul aici și unul acolo; unul pe câmp, „Eu voi lua pe unul,” și poate unul dincolo peste partea cealaltă a lumii, și „Eu voi lua unul””? „Așa cum era în zilele lui Noe, unde opt suflete au fost salvate prin apă, așa va fi la venirea Fiului,” am ajuns noi la acel loc?

181 A modelat slujba lui Isus Cristos, în această zi, ziua în care a fost El aici când El a propovăduit primul? Când El era un tânăr profet Galilean, toți l-au vrut pe El în biserica lor, când El i-a vindecat pe bolnavi, și toate celelalte. Dar când El a început să procească și să-i mustre pe ei, și chemându-i „o grămadă de vipere,” chiar atunci El a început să fie în declin, și în sfârșit a condus la răstignirea Lui, la asasinare.

182 Dar, țineți minte, El avea o altă slujbă, El a propovăduit la pierduții și condamnații Eterni, care nu s-au pocăit în ziua în care au avut șansa să se pocăiască. Se va întoarce slujba aceea în felul acesta, ca slujba să continue să meargă înainte la un popor pierdut și condamnat, unde nu există milă să fie obținută pentru ei? Gândiți-vă la aceasta, ce ar fi dacă s-ar putea.

183 Voi ziceți, „Este aceasta, Frate Branham?” Eu nu știu. Poate să fie mai târziu decât ne gândim.

184 Când vedeți voi umbra la orice, voi știți ce va fi aceasta când va fi pozitiv. Voi ați avut mâinile în sus, și vedeți patru degete, cinci degete, orice ar fi mâna voastră când negativul este făcut pozitiv, aceasta îi ceea ce este în umbră.

185 Credeți, prietenilor. Oh, Dumnezeu să vă ajute! Doamne, de câte ori...Voi mi-ați cumpărat costume de haine. Eu am, acolo afară acum, cadouri, cutii cu bomboane, găleți cu sirop. Voi ați dat chiar familiei mele, prosoape; copiilor mei, haine. Voi m-ați hrănit. Voi ați făcut fiecare lucru pe care l-ați putut face. Și acum lăsați—mă pe mine să fac

ceva pentru voi. Lăsați—lăsați—lăsați hai să...

186 Oh, dacă ar putea Dumnezeu cumva să pătrundă înăuntru, cumva, chiar acum! Către voi la etaj, jos la parter, oriunde sunteți, în balcon, dacă Dumnezeu nu susține ce am spus eu, atunci eu am mințit. Dar dacă El susține aceasta! Eu știu că voi ați văzut o mulțime de imitații din fire, dar aceasta s-ar cuveni să facă lucrul real să strălucească mai bine pentru voi. Aveți credință, și credeți.

187 Desigur, nu există nici un cartonaș pentru rugăciune în clădire. Dacă există, ridicăți mâna, oricine are un cartonaș pentru rugăciune de la această adunare. Vedeti, nu există nici unul. Dar sunt bolnavi care șed aici. Și dacă Duhul Sfânt, chiar aici pe acest podium, va descoperi și va merge prin această audiență și în jur pe aici la voi oamenilor...

188 Priviți ce a spus Biblia. Ce este super semnul? Este Cuvântul făcut manifest în fiecare epocă. Este adevărat? Păi, de ce nu au putut ei să-l creadă pe Isus? Când, Evrei 4 a spus că, „Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai puternic decât orice sabie cu două tăișuri, taie până desparte.” Aceea este când Acesta este predicat în puterea Lui, Acesta taie la dreapta și la stânga, cu două tăișuri, taie în amândouă direcțiile. Ce este aceasta?

„Taie până în măduva oaselor,” Și ce altceva mai face acesta?

„Deosebește gândurile care sunt în inimă.”

189 Isus stând acolo, și prorocia Lui tăindu-i în bucăți pe acei oameni religioși, și i-a numit pe ei „o grămadă de diavoli,” peste oameni; și a plâns pentru iertarea lor când ei-l-au răstignit pe El.

190 Așa cum a spus odată Fratele Jack, a făcut o remarcă,

„Proprii Lui copii strigând. după Sângele Lui.” Asta este adevărat.

191 El a încercat să-i salveze pe ei dintr-un iad al diavolului. Și când au văzut ei acea deosebire mergând înainte, de ce nu au știut, ei au știut că acela era super semnul lui Dumnezeu? Pentru același motiv biserica nu îl cunoaște astăzi. Dar oriunde lovește Lumina aceea peste sămânța predestinată, aceasta vine la Viață. Da, într-adevăr, tu nu o mai poți reține.

192 Soarele solar acolo sus, s-u-n, are controlul peste toată viața botanică. Când o sămânță stă acolo și acel soare o lovește, aceasta vine la viață. Da, domnule.

193 Și F-i-u [în Engleză S-o-n-Trans.] al lui Dumnezeu este controlul întregii Vieți Eterne. Și dacă tu ai o sămânță de Viață în tine, frate, când acel S-o-n lovește acolo și îți arată ce este El, aceasta vine la Viață. Cu nici un chip nu se poate reține de la aceasta.

194 Voi credeți acum. Credeți numai. Aveți credință în Dumnezeu în timp ce ne rugăm pios.

195 Tată Ceresc, aici stau înaintea mea o mulțime de haine, și batiste. O Dumnezeule, fiecare te crede pe Tine ca vindecător. Sigur. Toți oamenii din Evanghelia deplină te cred pe Tine în felul acela. Tu ești un vindecător, și Tu ești atât de bun și milostiv cu ei. Chiar în ceasul răstignirii Tale, Tu încă vindecăi, ai pus iarăși înapoi urechea centurionului Roman, pe care Simon a tăiat-o cu sabia lui. Vrajmașul care a venit să te prindă pe Tine, Tu încă erai bun și milostiv ca să vindecăi. Tu încă faci același lucru.

196 Dar, Doamne, pot ochii oamenilor să se deschidă și să vadă că ceea ce încercăm noi să le spunem lor, că este—este timpul sfârșitului! Eu mă rog, Dumnezeule, eu mă rog în Numele lui Isus, lasă ca să se întâmple în această seară, Doamne. Lasă ca Tabernacolul Vieții să-și ia numele în seara aceasta de Viață, Viață Eternă. Întregul grup care este sub drapelele lor aici în seara aceasta, fie ca Viața să vină, abundent.

197 După ce Cuvântul a fost expus aici, doar atât de simplu cât poate fi Acesta, promisiunea din ziua de azi, Tu ai promis Aceasta în ziua de azi. Noi suntem conștienți de aceasta, Doamne.

198 Și noi suntem fiii lui Abraham, am venit sus, în jos prin toate cum a făcut Abraham. De la traversarea dincolo; profesiune. Venind dincolo într-un pământ străin; noi am făcut aceea, noi am avut vedenii și descoperiri, și fiecare lucru, de la Dumnezeu. Cum a vorbit El cu noi și ne-a vindecat, și a făcut aceleași lucruri pe care le-a făcut El lui Abraham! Dar la acel timp al sfârșitului, chiar înaintea Fiului promis, apoi. Dumnezeu a arătat ce va fi timpul sfârșitului, prin super semn.

199 Și apoi super Sămânța, Isus Cristos, Sămânța credinței, vine jos și face același lucru la sfârșitul Iudeilor, așa cum au făcut ei acolo la acel sfârșit.

200 Și acum la sfârșitul tuturor lucrurilor, El a promis să vină iarăși. „Cum a fost în zilele lui Noe, și în zilele Sodomei.”

„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.” Dacă Viața Lui este în noi, Aceasta îl reflectă pe El. Aceasta îl reflectă pe ziditor, făcătorul produsului; lucrarea lui întotdeauna îl reflectă pe el, însuși. Și Dumnezeu era reflectat în Cristos, „Dacă nu puteți să mă credeți pe Mine, credeți lucrările.”

201 Și eu mă rog acum, Dumnezeule, ca Tu să vindecăi pe fiecare din aceștia peste care eu mă rog cu sinceritate. Vindecă-i, Doamne. Admite aceasta.

202 Și acum, Scumpe Tată Ceresc, iată-mă stând aici. Eu îmi dau seama că eu—eu nu pot fi pe aici în jur prea îndelung, și eu văd viața mea naturală ofilindu-se. Ajută, în seara aceasta, Doamne, și de această dată. Încă odată, Doamne, admite pentru ca—pentru ca oamenii să uite acum trecutul, și să preseze către semnul înaltei chemări. Admite aceasta, Doamne.

203 Eu îți voi cere Ție să faci ceva care va fi un lucru greu, Tată. Eu îmi dau seama de aceasta. Dar eu îți voi cere Ție să lași ca Isus să vină în noi. Și, Tată, doar să mă ungi pe mine, aceasta nu ar face prea mult bine acestei adunări afară doar dacă îi vei unge Tu și pe ei, de asemenea. Noi—noi suntem una, împreună. Și unge-i cu credință, ca cineva aici...Cu siguranță că există cineva care are suficientă credință ca să facă asta, ca femeia aceea care i-a atins haina Lui. „Și El este Marele Preot chiar acum care poate fi atins prin simțul infirmității noastre,” să arate că El încă este acel super semn, Dumnezeu în om, Dumnezeu lucrând prin om, analfabetul și aceia care se vor uita pe ei înșiși, și să îl lase doar pe Duhul să lucreze prin ei. Acolo sunt femeii care șed aici, care suferă, poate, cu același lucru pe care l-a avut femeia aceea. Există Simoni șezând aici, în seara asta, Doamne, fiii lui Iona, așa cum erau. Ei șed aici. Ajută acum, Doamne, ca oamenii să poată cunoaște.

204 Și răspunde rugăciunii mele așa cum eu...Nu prin emoție; eu știu că sunt emoționant, dar eu sunt tot...eu sunt tulburat, Doamne, văzând lucrurile mergând în felul în care merg. Aceasta—aceasta mă dezgustă pe mine că...Lasă ca oamenii să vină înapoi la Cuvânt, și să uite toate aceste lucruri fanteziste din ceasul acesta, opiniile populare ale lumii; să vină înapoi la Cuvânt, Cuvântul manifestat acum în ceasul în care trăim noi. Admite aceasta, Doamne.

205 Și în timp ce avem capetele aplecate, eu vreau ca fiecare din voi să se roage, doar—doar simplu. Să nu...Doar să țineți capetele voastre aplecate și rugați-vă în continuu, zicând,
„Doamne, ajută-mă acum.”

206 Și aveți ceva în mintea voastră pentru care voi vreți să vă rugați. Și dacă Domnul Isus este încă viu, atunci cu certitudine, prieteni, că acela va fi super semnul. Și unii oameni au zis, „Oh, nu există nici o îndoială că aceea poate fi făcut, Fratele Branham are un mare dar de la Domnul. Și eu cred, când el este sub unger, el este un profet al Domnului, dar să nu ascultați de Învățătura lui.” Acum oricine ar face asta, ar spune asta, și să se presupună că este un învățat? Când, acesta este tocmai semnul că Învățătura este bună, conform cu Biblia.

207 Și dacă tu ești un păcătos, bazinul așteaptă acolo. Dacă tu nu ai fost niciodată botezat în Numele Domnului nostru Isus Cristos, pentru iertarea păcatelor tale, bazinul așteaptă. Dacă tu nu ai primit încă Duhul Sfânt, tu trebuie ca să ai acel semn ca Însemn peste tine sau tu nu vei merge prin Poartă. Tu trebuie să fii cu Viața lui Cristos în tine.

208 Acum roagă-te și cere lui Dumnezeu să te ajute, în timp ce ne rugăm acum. Și surorile de acolo de la instrumente, „Doar Credeți.”

209 Gândiți-vă numai, coborând în jos de pe deal venea Isus. Doar în mintea voastră imaginară, îl vedeți pe El venind pășind pe ușă înăuntru, și să pășească aici jos și să stea sus la amvon, și zicând, „Copii.”

Îmaginați-vă numai aceasta în mintea voastră acum.

210 Și fiecare să fie într-adevăr pios, și stați foarte liniștiți și rugați-vă. [Fratele Branham face pauză—Ed.] Peste tot, continuați să vă rugați, zicând, „Doamne Isuse, fii milostiv cu mine. Doamne, eu cred.”

211 Tată, Dumnezeu, ei sunt liniștiți acum. Acest moment solemn, eu cred că Tu ești aici. Eu cred că, acel măreț Stâlp de Foc care l-a condus pe Israel prin pustie, acela a fost manifestat în trup. El a spus că El era. „Înainte să fi fost Abraham, EU SUNT. Eu vin de la Dumnezeu, și Mă duc la Dumnezeu.”

212 După moartea Lui, înmormântarea, învierea, și înălțarea; Pavel l-a întâlnit pe El pe drum, mergând spre Damasc. O mare Lumină l-a aruncat jos. Acel Evreu niciodată nu l-ar fi chemat pe El „Domn” dacă el nu ar fi știut că acela era același Stâlp de Foc. „Cine ești Tu, Doamne?”

El a zis, „Eu sunt Isus.”

213 Și iată că Tu ești aici în seara aceasta, cu noi, aceeași Viață în noi. Eu îți mulțumesc pentru Aceasta, Tată. Acum lasă să fie cunoscut că eu am spus Adevărul. Și aceasta...Acea zămislire prin fecioară, ca să aducă pe om și Dumnezeu împreună, este același semn care este printre noi în seara aceasta la sfârșitul epocii, super semnul. Permite aceasta încă odată, Tată. Eu te rog prin Numele lui Isus Cristos.

Acum continuați să vă rugați. [Fratele Branham face pauză—Ed.]

214 Acum eu iau fiecare spirit de aici sub controlul meu, în Numele lui Isus Cristos. Acum dacă vreți să vă rugați, continuați să vă rugați; dacă vreți să vă uitați sus, faceți orice doriți acum. Continuați să țineți mărturia voastră. Continuați să țineți credința voastră, dacă vă rugați.

215 Eu văd, înaintea mea acum, aici în rândul din mijloc, o doamnă micuță, o femeie, șezând chiar aici în spate, aceea care își ridică sus capul ei; în acest rând din mijloc, departe în spate de tot. Ea suferă cu spatele. Da. Crezi că Dumnezeu îți va vindeca spatele tău? Tu crezi? În ordine. Despre asta te rugai tu. Este adevărat? Ridică-ți mâna. Voi amândouă sunteți vindecate. Doamna de lângă ea avea o problemă cu spatele, de asemenea, deoarece ea și-a ridicat mâna. Eu am văzut venind aceasta de la ea la ea. Acum, eu nu vă cunosc pe voi, nu-i așa, pe nici una din voi? Dar aceea era ce era adevărat. Dacă asta-i adevărat, ridicăți-vă mâna.

Acum, este acela super semnul?

216 Aici, drept în spate pe *acest* rând, pe a mea...partea *asta* drept înspre spate. acolo este o femeie micuță care abia poate să înghită, cu greu. Ceva nu este în regulă cu ea—cu ea—cu înghițitul ei. Ea abia poate înghiți. Dar ea crede. Ea este dinafara orașului. Vei crede tu, soră, că tu vei fi ca să poți înghiți? Vei accepta vindecarea ta? Ridică mâna ta sus dacă tu vei...În ordine, acum tu poți să fii vindecată. Acum, dacă aceea, dacă eu

sunt un străin față de voi, dați din mâna în felul acesta. Asta-i adevărat, vedeți. Dar, asta este, ea ședea acolo tocmai atunci încercând să înghită. Acum, înghite acum și tu poți înghiți corect. Vezi dacă aceasta este corect.

217 Credeți voi că Îngerul Domnului este aici? Îl credeți voi pe acela, super semnul? Oamenii aceia, peste tot în clădire. Cineva de aici sus, aproape. Eu mă întorc cu spatele, doar ca să vă las să cunoașteți, în fiecare figură, că acesta este Domnul Isus. Eu mă întorc cu spatele. Și cineva se roagă, credeți. Dacă voi credeți că eu mă uit la voi, ca și cum v-aș citi gândul, sau ceva, voi doar să credeți. Dacă El putea să spună despre ce se ruga Sara, sau ce făcea ea în cort în spatele Lui, pentru că Dumnezeu era manifestat în trupul unei ființe, o ființă umană care mânca, bea, un semn! Eu v-am spus că acesta era un super semn.

218 Da, aici este un om venind sus înaintea mea acum. El stă chiar înapoia mea. El este chiar *aici* în spate. El este pe cale să orbească. Numele lui este Maclusky. Dacă el va crede din toată inima lui, Dumnezeu îl va vindeca. Ridică-te. Eu nu l-am văzut pe om în viața mea. Crede, domnule.

219 Cum este aici în partea *asta*, o să credeți voi cei de aici? Crezi tu din toată inima? Rugați-vă. [Fratele Branham face pauză—Ed.]

220 Eu văd o femeie, și ea suferă de ceva. Ea se gândește că aceasta este epilepsie, deoarece ea își pierde cunoștința. Ea a venit din Sud est, din...Ea este din Florida. Și numele ei este Doamna Kinney. Dacă veți crede, Doamnă Kinney, și vă ridicați în picioare, veți fi vindecată de acele leșinuri. Stați în picioare. Eu nu am văzut-o niciodată pe femeie în viața mea. Ea este o străină totală. Întrebați-o pe ea.

221 Credeți voi că El este super semnul? Dar voi din *această* secție, credeți voi?

222 O femeie suferindă, aproape până la o criză nervoasă, chiar acolo în partea *asta*. Numele ei este Doamna Jones. Dacă ea va crede din toată inima ei, ea poate să fie vindecată. Doamna Jones, dacă veți crede, și stați în picioare și credeți că Isus Cristos vă face bine, puteți avea vindecarea. Ea, o străină totală pentru mine, eu nu am văzut-o pe ea în viața mea. Dumnezeu știe că este adevărat.

223 „O fecioară va zămisli și va purta un Fiu, și Numele Lui se va chema *Emanuel*, care prin tălmăcire este, „Dumnezeu cu noi,”” Dumnezeu aici în noi, super semnul lui Dumnezeu!

224 Credeți voi aceasta? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Păi, noi suntem la timpul sfârșitului. Dacă El este aici, de ce nu-l acceptați pe El acum? Vedeți voi ce s-ar cuveni să se întâmple? Vedeți voi ce ar trebui să aibă loc? Fiecare persoană chiar acum ar trebui să fie total vindecată. Există Cineva, există Ceva aici ca să facă asta. Fiecare știe asta.

225 Dumnezeu în Ceruri știe că eu nu cunosc pe nici unul din acești oameni. Ei sunt—ei sunt total străini. Întrebați-i și vedeți. Eu nu știu nimic despre ei. Eu nu știu cine sunt ei, de unde vin ei, sau nimic.

226 Dar dacă voi mă luați pe drept cuvânt, dacă asta-i adevărat, eu vă spun chiar acum, vouă, Duhul Sfânt tocmai se învârte în jurul acestui loc. Acea Lumină este peste tot aici în jur. Acum dacă Cuvântul este corect, și Cuvântul este manifestat înaintea voastră, care-i cauza că noi nu-l primim pe Acesta? Ce urmează, frate?

227 Dumneavoastră sunteți în necaz, de asemenea, ceva despre...Păi, aceasta este soția dumneavoastră. [Cineva spune, „Da, domnule.”—Ed.] Așa este. Numai un minut până văd ce este aceasta. [Fratele Branham face pauză.] Ați mărturisit aceasta, lăsați să meargă la aceea.

Eu vă provoc să credeți pe Dumnezeu chiar acum, super semnul!

228 Singurul lucru pe care-l știu despre băiatul acela, eu am dat mâna cu el. Eu nu vă pot spune numele lui chiar acum. Dar aceea este exact ceea ce este greșit. Eu nu știu asta. Eu eram acolo în ziua în care el s-a căsătorit, dar ceva s-a întâmplat. Eu nu vreau ca să o spun aici.

229 Dar, foarte bine, nu-l credeți voi pe Dumnezeu? El a spus că acest super semn va avea loc. Cât de mulți vor să-l vadă pe El? Să vă vedem mâna, zicând, „Eu, eu îl voi crede pe El.” Amin. Jos la parter, oriunde ați fi, sus în balcon, țineți minte super semnul lui Dumnezeu, Cuvântul promisiunii, este făcut manifest chiar aici astăzi înaintea voastră, în această zi.

230 Isus a citit Scripturile, și s-a întors zicând, „În această zi această prorocie este împlinită în mijlocul vostru.”

231 Eu zic, în Numele lui Isus Cristos, în această zi semnul din timpul sfârșitului este manifestat înaintea voastră.

232 Câți sunt bolnavi? Ridicați-vă mâinile. În Numele lui Isus Cristos, în Prezența Lui, dacă puteți să credeți ce ați văzut, a fi Adevărul și venind de la Dumnezeu, eu vă cer în Numele lui Isus Cristos, ridicați-vă atunci sus și acceptați Aceasta, și ziceți, „Eu voi accepta Aceasta. Eu voi, aceasta o va stabili pentru mine. Eu cred.” Mie nu-mi pasă unde sunteți voi. Asta este bine. Ridicați- vă mâinile acum. Acum doar dați laudă lui Dumnezeu. [Cineva spune, „Batistele?”—Ed.] Eu m-am rugat pentru ele.

233 Acum doar lăudați-l pe El, stați acolo. Super semnul, super semnul chiar—chiar în mijlocul vostru, super semnul lui Dumnezeu pentru ultimele zile! Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze frate. În ordine.